

tage i det nordiske samarbejde, som man ikke mener, man har mulighed for at tage i dag.

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Jamen jeg har jo netop sagt – og det er til fru Marianne Jøved og fru Line Barfod – at jeg gerne ville have, at vi tager ytringsfriheden op, fordi jeg kan se, at svenskerne mange gange render ind i nogle problemer, når de snakker udlændinge, fremmedfjendtlighed og racisme, det læste jeg i Weekendavisen. Det er derfor, jeg gerne vil være helt sikker på, hvordan de andre landes ytringsfrihed er i forhold til vores.

Der ligger såmænd ikke nogen skjult bagtanke med det. Jeg synes bare, at når man går ind og ser på racisme, så må vi også spørge: Jamen hvor er ytringsfriheden? Hvis den er forskellig, så bliver den også forskellig med hensyn til de racismesager, der skyldes ytringer.

Så det er derfor. Jeg vil bare gerne have, at man så nogenlunde får diskuteret tingene igenem i det rette forum.

Til hr. Ole Stavad vil jeg da godt sige, at vi nok har forskellige holdninger, for jeg synes, når man diskuterer EU og man diskuterer Estland, Letland og Litauen og Nordrusland, jamen så skal det gøres i et andet forum end netop Nordisk Råd, bl.a. inden for EU, og man kan holde nogle møder med ministeren. Jeg mener ikke, at det skal være i det nordiske råd.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes altid, det kan være væsentligt at diskutere menneskerettighederne, og jeg mener, at mange af de grundlæggende frihedsrettigheder er alvorligt truede i disse år, også af den terrorlovgivning, der er gennemført mange steder.

Men jeg ville gerne have lidt mere konkret om, hvad det er. Dansk Folkeparti mener, vi skal have for en debat i det nordiske samarbejde, hvad det er, man mener, vi ikke kan diskutere. Jeg kan forstå, at der har været en artikel i Weekendavisen, men det er vel ikke nok til at rejse et forslag i Nordisk Råd. Der skal være lidt mere baggrund for det arbejde, der bliver lavet.

Baggrunden for, at der bliver arbejdet for at forebygge racisme og bekæmpe racisme i de nordiske lande, er jo, at der er påvist nogle konkrete problemer i de nordiske lande. Derfor ville det være rart, hvis Dansk Folkeparti ønsker at stille nogle forslag, der kan arbejdes med i det nordiske samarbejde, hvis man har noget mere

konkret end bare en enkelt artikel i Weekendavisen at bygge det på.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Fru Anita Knakkegaard gav udtryk for, at hun ikke tror, at vi skal tage Østersøområdet, de baltiske lande, EU ind i et nordisk samarbejde. Og det er jo selvfølgelig en tro, man kan have. Men det ville være godt, hvis man også kunne få at vide, hvorfor man tror på, at man kan styrke det nordiske samarbejde ved, at vi lukker os inde, samtidig med at tingene brager forbi os i alle mulige sammenhænge, hvor vi indgår. Hvis man har den indstilling, så er det efter min opfattelse en stærk overvejelse værd, om vi hovedet skal fortsætte det nordiske samarbejde.

Hvis det er sådan, at vi ikke kan diskutere de problemer, som er fuldstændig afgørende for vores befolkninger og for den udvikling, vi også bliver en del af, kan man spørge, hvad der så ville være væsentligt ved at være nordisk. Hvordan får vi indflydelse? Hvordan kommer vi til at bestemme vores egen fremtid? Og der forstår jeg, at fru Knakkegaard og Dansk Folkeparti mener, at vi skal hygge os i Norden og så i øvrigt melde os ud af det samarbejde, der flytter noget.

Kl. 13.30

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg blev også lidt forbløffet over det om ytringsfriheden.

Nu er det ganske vist 12-13 år siden, jeg afsluttede min meget aktive karriere i Nordisk Råd, men dengang havde vi faktisk et par begrænsninger. Vi havde bl.a. svært ved at komme til at snakke om udenrigspolitik.

Det, der skete i 1989-1990, var et kolossalt gennembrud. Vi fik de baltiske lande ind i arbejdet, og vi oplevede det netop som en stor åbning for, at vi kunne snakke om de problemer, som ellers havde været dysset ned, bl.a. fordi Finland mente, at Sovjetunionen ikke ville have, at vi skulle sige det på den og den måde. Men så hører jeg nu pludselig Dansk Folkeparti som en anden Sovjetunion sige, at nu må man altså ikke snakke om udenrigspolitik, men til gengæld skal man altså have lov til at hælde alt det møg ud over sine medmennesker, som man har lyst til.

Det, vi andre har lært af vores far og mor, at man må og ikke må, kalder Dansk Folkeparti politisk korrekthed. Sådan kan vi jo have for-